

Mars 2018

Så har vi då återgått till sommartid igen. Bra eller dåligt. Jag själv uppskattar den förmodligen mer än vad mjölkbönderna gör. Tydligen är jag mer lättlurad än en kossa. Jag är dessutom *helt övertygad* om att jag på något sätt har tjänat en timme, vilket inte alls stämmer rent logiskt eftersom dagen är lika lång.

Idag, den 27 mars gick Jerry Williams ur tiden, en rockikon, Sveriges egen rock-farfar. Varför ska jag nu ta med det i en resumè som handlar om oss i Fullersta PRO. Men tänk som så, han har funnits med de flesta av oss under 75 års tid.

Han hade med råge hunnit bli pensionär. (*Han som var en av dessa, vars musik "förledde" ungdomen, men som själv aldrig varit i närheten av en skandal.*)

Vi kanske ska sluta att kalla oss för *pensionärer*. Vi kan väl säga att vi är ungdomar från 30,40 och 50-talet som bara har blivit något *lite* äldre. Vad jag vill säga är, att de framtida "pensionärerna" som vi hoppas ska komma med i vår förening är födda under en helt annan musikalisk era. En generation som inte kommer ihåg Harry Brandelius, Gnesta Kalle eller Ullas Sallert. En generation som inte har dom i den egna minnesbanken utan måste leta på "*nätet*" för att kunna plita in ovan nämnda namn för att få till en komplett lösning på *melodikrysset*.

Hög tid nu att börja dagens medlemsträff. Kent sveper med falkblicken över salen och konstaterar, att idag har vi den absoluta gräddan av våra medlemmar här. De som inte intagit sina stolar idag, har kanske helt enkelt föredragit slit och släp på sina lantställen, istället för att följa med oss på en glittrig krogshow.

Men innan det brakar loss är det information om kommande aktiviteter.

Kent verkar en aning bekymrad över medlemmarnas tycke och smak. Intresset för att följa med och studera **sopor** på SRV's anläggning var **enormt**, men att gå på målerimuseet där det handlar om att hyfsa till det hemma var ytterst ljummet. Men han kan sina knep han. Ja, vad gör han. Jo, så göteborgare han är så drog han naturligtvis på med en historia om målarmästare Kvist. Och sim sala bim, det var det som fattades. En historia, och efter det vill alla se hur arbetslivet såg ut för målarmästare Kvist och hans gesäller på den tiden det begav sig.

Biokvällarna verkar vara populära. Jag håller med om att Bio, ser man bäst på Bio. (*En anledning kan väl vara att man i en biosalong sällan somnar mitt i filmen*) Men man kan ju inte låta bli att förundras över just denna films titel.

Igelkottens elegans, lika motsägelsefullt som hur man kom på att döpa en liten by till ***Njutånger***.

Nu backar vi tiden. Syjuntan är uppväckt från det döda. Visserligen omdöpt till stickcafé för att ligga mer rätt i tiden, men strunt i det. Det är samma gamla junta, samma kaffesörplande, samma pladder om allt och ingenting. Inte alls nödvändigt att vara flitig överhuvudtaget. Det kan vara ett utmärkt tillfälle att göra barnbarnen en välgärning, *låt bli* att sticka en kliig tröja åt dom. Dom vill ju ändå bara ha hårda paket.

Eller känner du kanske mer för att låta hela kroppen jobba. Häng då med på vår **Må Bra** satsning. Kent är mycket noga med att tala om att en sådan aktivitet måste stå på *tre ben*. Kanhända ett dubbelt budskap, för ett tredje ben är kanske inte så dumt att ha så vi inte dimper i backen, men nu menar han ju faktiskt att själva aktiviteten bör innehålla tre beståndsdelar. Grunden är: **1)** fysisk aktivitet, som anpassade promenader (långt eller kort) kanske med lite sittgympa och därefter, **2)** gemensam enklare lunch och, **3)** kunskapsspridning i ämnet.

Men visst är det väl underligt, man drar i en liten tråd och får tag i ett helt nystan. För genast träder här fram en *Maud* och berättar om Seniorklubben på Friskis och Svettis där du som har ett litet handikapp kan få möjlighet att delta i lättare gympa och *Lena* (Q-gong) vill gärna ha kontakt med andra som är intresserade av spontanpromenader. Det vill säga, någon att kanske ta en kvällspromenad med utan bestämda klockslag, utan bara när vädret ur *din* synvinkel är angenämt och lusten faller på. Hon förelår dessutom att andra likasinnade ska ta kontakt med varandra genom telefon eller mail. Det bästa utav allt är ju att dom är ju så behändiga våra ben, bara man får igång dom så går dom liksom utav sig själva. (Det sista här blev nästan som en dålig göteborgsvits).

Följande små rader ska jag skänka till vår *stackars kassör*. Som han får slita och ligga i och gissa från vem kosingen på avierna kommer ifrån och för vad. Det blir som ett 1000 bitars pussel. Tyvärr hjälper det ju inte att han är en hejare på matte och bokföring när så många pusselbitar bara består av himmel och hav, om ni förstår hur jag menar. *Bättring här*.

Men krogshowen idag ingick i ordinarie biljettpris à 20:- (kontant betalning) och tärde väl inte så nämnvärt på nöjeskontot. Här var det glitter och glamour på en annars alldeles vanlig tisdag i mars. Väljer man att kalla sin showgrupp för **Harmony** och dessutom klara av att leva upp till det måste kännas som en femetta. Mycket proffsiga och välsjungande. Och som av en händelse fick vi ju gratis hjälp med förslag på lämplig sittgympa. Vi simmar med armarna och vevar på tombolan och klappar med händerna, ja det kan faktiskt räcka så. Utöver detta så blev det en bejublade avslutning med ett potpurri på ABBA-låtar. Denna generation som finns här i salen har definitivt tagit till sig ABBA. Kan man säga att man har yuxit in i denna genren och växer man ifrån det som en gång i tiden var ens favoriter. Hur som helst så avslutade **Harmony** med en gammal ”stenkaka”. Ulla Billqvists, **Säg det med ett leende**, och faktum var att då steg temperaturen i salen och alla sjöng med.

Vi ”kaffetanter” hade det verkligen inte lätt idag. Antalet besökare? Bra show är plus, bra väder är ett minus, bra promenadväder ett plus, påskvecka ett minus. Vad blev då summa summarum? Jo, när *nästan* alla satt still, fick jag ihop till hela 84 stycken. Vilket i sin tur resulterar i en hyfsat skaplig disk precis lagom för två. Idag var ju allt som vanligt igen. Barbro hade kryat på sig och fixade kaffet, Vera skar upp bröd och fördelade kakor enligt konstens alla regler och Monica och jag dukade fram koppar och övriga attiraljer. Pelle hade tagit ledigt från servettvikningen idag. Då insåg man ju hur vansinnigt effektiv han är eftersom han ersattes av två man, både Gunnar och Leif för att få jobbet utfört. Men å andra sidan var de dom två som även såg till att alla borden och stolarna fanns på plats i rättan tid.

Kaffe och lotteri som vanligt. Våldigt roligt att lotteriet fungerar till fullo trots att vår flitiga textilgrupp lagt ner efter många års idog verksamhet. Men allting handlar ju om att tänka om och tänka nytt och ingen vill ju vara utan lotteriet. Så börjar det dra ihop sig till avslut. Kent har ju hållit på några år vid det här laget och med åren brukar man ju pejla in vars och ens egenheter. Så när han signalerar, ”*Jag kom att tänka på en sak*” då vet vi ju varenda kotte vid det här laget att det är en historia på gång, så då tystnar alla i salen och blir idel öra. Jodå en historia blev det (*man känner ju sina löss på gången, som man brukar säga*). Undrar till och med om det inte är fastställt i stadgarna att föreningens ordförande är skyldig att leverera minst en rolig historia vid varje träff. Roliga historier är garanterat en form av friskvård. Bättre en historia om dagen än 68 brödsivor, eller hur det nu var..

Att vara **tvärsäker** kanske är en av de *åtta?* dödssynderna. Men inför nästa månadsträff är jag absolut tvärsäker att vi inte kommer att få bära ut en enda oanvänd kaffekopp, eller att en enda liten brödsmula blir över.

Vi som var med förra gången när Erik Linder besökte oss, då samtliga reste sig upp och gav stående ovationer, vi vill inte heller missa nästa träff den 24 april. För samma pris som idag, endast 20:- får du en enastående underhållning i mästartklass. Han är helt enkelt enastående.

Kan till och med bli så att vi nästa gång får diska på övertid. Men det kommer vi att göra med musik i kroppen. Vad kan vara bättre?

Vilka tankar har jag idag då nedför ”*tankebacken*”. Jo, att man är tacksam för att solen vill skina över både fattig och rik och att man till nästa månadsträff har sopat gångbanan i backen så att jag kan bestiga den med raska steg, för då ska jag börja med min egen lilla **Må Bra** kampanj.

